

Přátelé, přiznejme se. Většina z nás již dávno dala své skutečné Já, tíše dřímající kdesi v koutku našeho mozku, k ledu. Stali jsme se spořádaně konzumujícími oběany naší knedlíkové společnosti.

Jsme hodní, nezlobíme, spokojeně si necháváme vyplachovat poslední zbytky svého opravdového Já z hlavy klystýrem masmédií. Už nám ani nevadí, že nejuznávanější hodnotou kolem nás je míra statků. Sami se ženeme za tím, o čem víme, že je pochybné, přičemž tvrdíme, že na svého ducha (či svou duši?) nemáme čas. Nemáme dokonce ani čas se zastavit a zamyslet se... Až doběhneme na konec trati svého života, pak najednou zjistíme, že po nás zůstala jen určitá forma hmoty, která se záhy promění v jinou hmotu a ta se časem stane další, už naprosto anonymní hmotou v rukách bůhvi koho.

Historie nás ale učí, že nikoli honba za „knedlíkem“, ale realizace našeho duševního potenciálu nás povznáší nad říši zvířat a vytváří ušlechtilý odkaz věků. Víme, jaké myšlenky přednášel Seneca, známe dílo Homéra, obdivujeme genia Da Vinciho, hrajeme hudební díla starých mistrů. Ale dukáty jejich mecenášů jsou už dávno přetaveny. Ač autor věstonické Venuše není znám, jeho „drobné“ dílko proslulo, kdežto po majiteli největší hromady kůží a kostí z téže doby nezbylo nic. A poselství Krista nebo Budhy? Tvrdíme, že hlavním smyslem našeho života jsou děti. Ale jaké poselství jim v dnešní době umíme předat? Jen to, že mají pokračovat v živočišné reprodukci?

Spolek tvůrčích optimistů Z LEDU VEN působí v Děčíně od roku 1994. Naši členové (malíři, sochaři, fotografové a výtvarníci dalších směrů) se sdružují za účelem pořádání společných výstav. Svě práce jsme prezentovali na zámku v Benešově nad Ploučnicí, zámku Lemberku, v Turnově, Varnsdorfu, Děčíně, Praze, a v Ústí nad Labem. V roce 2000 uskutečňujeme výstavu opět ve svém sídelním místě, v děčínské galerii Hefaistos. Posláním našeho spolku Z LEDU VEN je lehce narušit chladný ledový krunýř otupění tím, že motivuje nezávislé pozorovatele k zamyšlení. O čem asi?

Karel Veselý
 Ryba: ročník 1945.
 Vášnivý fotograf hledající múzy
 topící se v suchém červeném víně
 nebo v čaji oolong.

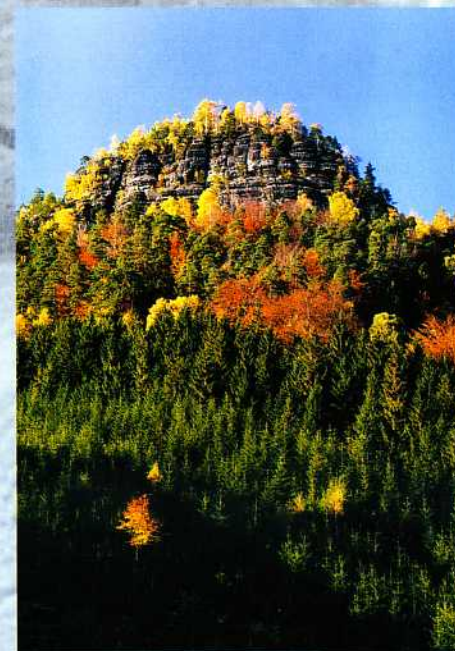

Marcela Sufčáková
 Blíženkyňe: ročník 1969.
 Své mozkové centrum jemných fantazií
 rozvíjí meditací o vesmírné harmonii
 za účasti přítelkyně Griotky.

Václav Žilík
 Beran: ročník 1946.
 Při metamorfování bronzu
 nalézá inspiraci v mocném
 doušku brandy Torres.

Václav Pižl
 Kozoroh: ročník 1927.
 Limonádový Joe našeho spolku,
 který je oddán ušlechtilému
 malířskému poslání.

Bohumil Eichler
 Blíženec: ročník 1954.
 Nemilosrdně fotí všechno,
 co se mu postaví do cesty
 a odhodlaně vypije všechno,
 co mu přijde pod ruku.

Helena Keilová

Lvice: ročník 1953.

Své výtvarné citění demonstruje ukazováním barevné kůže, přičemž ostych překonává s pomocí Cinzana.

Mirko Šmajler

Rak: ročník 1948.

Majitel vytříbeného výtvarného citu, jenž proslul požíváním mléka s rajčatovou šťávou.

Z LEDU VEN

Kontakt:

Karel Veselý

Rakovnická 345/9

405 01 Děčín 3

tel: 0412/512 167